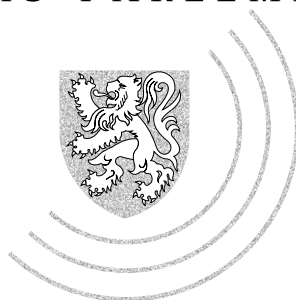

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

20 maart 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 13 december 2006
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap
en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
betreffende de organisatie en de financiering
van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965
betreffende de jeugdbescherming,
het ten laste nemen van minderjarigen
die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd
en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	9
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	13
Advies van de Raad van State	17
Ontwerp van decreet	33
Bijlage: Samenwerkingsakkoord van 13 december 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeen- schappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugd- bescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade	37

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemeen

In zijn advies nr. 37.536 over het wetsontwerp tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd (*Parl. St. Kamer*, DOC 51 1467/001) heeft de Raad van State gewezen op de noodzaak van een goede naleving van het proportionaliteitsbeginsel. Dit wetsontwerp lag aan de basis van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, en de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

De Raad stelt: “De federale overheid moet, in de uitoefening van haar bevoegdheden, het evenredigheidsbeginsel in acht nemen. Op grond van dat beginsel mag ze geen maatregelen nemen die het de Gemeenschappen onmogelijk of overdreven moeilijk zou maken om, binnen hun eigen bevoegdheden, een eigen beleid te voeren. (...). Mocht blijken dat uit de ontworpen wet onredelijke lasten voor de gemeenschappen voortvloeien, dan zou de federale overheid onbevoegd zijn om eenzijdig in de ontworpen maatregelen te voorzien. Die maatregelen zouden dan het voorwerp moeten uitmaken van een samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen.”

Tegen die achtergrond strekt het samenwerkingsakkoord, dat ter goedkeuring voorligt, tot het uitwerken van een structurele samenwerking tussen de diensten van de Federale Overheidsdienst Justitie (notie waaronder vanzelfsprekend de gerechtelijke instanties dienen te worden begrepen) en de door de bevoegde overheden erkende diensten die door de gemeenschappen zijn ingericht of die voldoen aan de voorwaarden die door deze laatsten werden vastgesteld, met het oog op de uitvoering van het herstelrechtelijk aanbod, bedoeld in de artikelen 37bis tot en met 37quinquies, 45quater en 52quinquies, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en

het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, zoals gewijzigd door de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006. Het herstelrechtelijk aanbod omvat zowel bemiddeling als herstelgericht groepsoverleg.

Met toepassing van artikel 45quater, §1, derde en vierde lid, moet de procureur des Konings systematisch de opportuniteit overwegen om tot bemiddeling over te gaan. Zijn beslissing ter zake moet een schriftelijke weerslag krijgen en gemotiveerd worden, tenzij hij de zaak zonder gevolg wenst te klasseren. In principe brengt de afwezigheid van deze motivering de onregelmatigheid met zich mee van de saisine van de jeugdrechtbank. Deze sanctie beklemtoont het bijzondere belang dat de wet aan de bemiddeling toekent.

Het samenwerkingsakkoord regelt eveneens de cofinanciering door de minister van Justitie van de bemiddeling voorgesteld door de procureur des Konings en uitgevoerd door de bemiddelingsdiensten van de gemeenschappen.

Vooreerst werd op 1 september 2006 aan de parketten van alle gerechtelijke arrondissementen bijstand van een criminoloog toegekend, die onder meer belast is met een doorverwijzing naar de bemiddelingsdiensten van de gemeenschappen.

Vervolgens stelt het samenwerkingsakkoord een jaarlijkse financiering in.

In dit kader merkt de Raad van State in haar advies nr. 41.932 op dat de federale staat alleen een in het samenwerkingsakkoord vermelde maatregel kan cofinancieren, voor zover er een band bestaat met de gerechtelijke procedure. In zoverre de bemiddeling geen band vertoont met een gerechtelijke procedure, zou de financiering voor 100% ten laste van de gemeenschappen komen.

Het is juist dat de gemeenschappen krachtens de artikelen 128, §1, van de Grondwet en 5, §1, II, 6°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, “de volheid van bevoegdheid hebben tot regeling van de jeugdbescherming in de ruimste zin van het woord, behalve voor de uitdrukkelijk vermelde uitzonderingen” (Arbitragehof, arrest nr. 166/2003 van 17 december 2003, B.3.2).

Maar gelet op deze uitzonderingen lijken de bevoegdheden inzake jeugdbescherming elkaar sterk te overlappen. Het is namelijk aan de federale wetgever om onder meer de voorwaarden en de inhoud te bepalen van de maatregelen die kunnen worden toegepast ten

aanzien van delinquente minderjarigen, ongeacht of ze een doel van openbare veiligheid of bijstandsverlening nastreven (idem, B.3.6). Eens tot die maatregelen besloten werd, behoort de concrete uitvoering ervan echter tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

De federale overheid is dus niet bevoegd om “de infrastructuur waarin die maatregelen ten uitvoer zullen worden gelegd” te kiezen en te organiseren (*Parl. St. Kamer*, zitting 2004-05, nr. 1467/1, advies Raad van State, blz. 83). Ze is dus afhankelijk van de beslissingen van de andere gedefedereerde entiteiten om haar project concrete vorm te zien aannemen.

Omgekeerd zijn de gemeenschappen weliswaar als enige bevoegd voor het in de ruime betekenis reglementeren van de organismen belast met de jeugdbescherming, maar hun keuze en hun beleid zijn noodzakelijkerwijs bepaald door het kader dat hen aangereikt wordt door de federale overheid.

In plaats van elkaar uit te sluiten, lijken deze bevoegdheden derhalve fundamenteel onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De hervormingswet heeft onvermijdelijk gevolgen voor de manier waarop de gemeenschappen hun eigen bevoegdheden zullen uitoefenen. Het is echter nodig om na te gaan in welke mate die zullen worden beïnvloed.

De invoering van een bemiddelingsproces, dat effectief tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoort, betekent dat de gemeenschappen structuren moeten uitbouwen in de vorm van bemiddelingsdiensten, om te zorgen voor de opvolging. Naast het invoeren van nieuwe wettelijke en reglementaire teksten, zal deze uitbouw ook een zekere financiële kost meebrengen, wegens de subsidies die aan die nieuwe diensten zullen moeten worden toegekend. Dit zou de uitoefening van hun bevoegdheden op materieel vlak zeer moeilijk kunnen maken. Het blijkt dus onontbeerlijk te zijn om te voorzien in een gemeenschappelijke tenlasteneming van de kosten die aldus gecreëerd zullen worden.

In zijn advies nr. 37.536/VR/2/V, was de Raad van State inderdaad van mening dat “mocht blijken dat uit de ontworpen wet onevenredige lasten voor de Gemeenschappen voortvloeien, dan zou de federale overheid onbevoegd zijn om eenzijdig in de ontworpen maatregelen te voorzien. Die maatregelen zouden dan het voorwerp moeten uitmaken van een samen-

werkingsakkoord met de Gemeenschappen” (*Parl. St. Kamer*, zitting 2004-05, nr. 1467/1, blz. 86).

“Het staat aan de overheden die complementaire bevoegdheden uitoefenen te beoordelen of het opportuun is dat toepassing wordt gemaakt van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen” (Arbitragehof, arrest nr. 147/2005 van 28 september 2005, B.8.2).

Artikel 92bis, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziet voor de verschillende federale en gedefedereerde entiteiten de mogelijkheid om op vrijwillige basis tussen elkaar samenwerkingsakkoorden af te sluiten.

Deze akkoorden maken “(...) het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden (...)” mogelijk. Op deze manier werden reeds talrijke akkoorden afgesloten tussen de verschillende overheidsniveaus (M. UYTENDAELE, *Précis de droit constitutionnel belge*, Bruxelles, Bruylant, 2001, blz. 866-867).

Wanneer ze niet opgelegd zijn door een bepaling van de bijzondere wet, zoals in onderhavig geval, “kunnen de diverse componenten (...) samenwerkingsakkoorden afsluiten inzake eender welke materie die tot hun bevoegdheden behoort en kunnen ze de modaliteiten van de samenwerking vrij bepalen”. De enige beperking die de Raad van State oplegt is dat deze akkoorden “geen ruil, afstand of een restitutie mogen inhouden van bevoegdheden zoals die bepaald zijn door de Grondwet en krachtens die bevoegdheden” (ibidem).

Het samenwerkingsakkoord dat in dit geval wordt afgesloten, zou moeten toegespitst zijn op drie punten: de instelling door de federale overheid van de bemiddeling inzake jeugdbescherming; de organisatie, de erkenning en de subsidiëring van de bemiddelingsdiensten door de gemeenschappen; de verdeling van de kosten voor de bemiddeling onder alle onderteknaars.

Daar waar de eerste twee luiken van het akkoord geen enkel probleem opleveren inzake de verdeling van de bevoegdheden tussen de verschillende actoren, aangezien elkeen in de eigen sfeer blijft, zou de financiering op het eerste gezicht kunnen leiden tot het in vraag stellen van de rolverdeling die voorzien is door de Grondwet en door de bijzondere wet.

Uit arrest nr. 63/2005 van 23 maart 2005 van het Arbitragehof blijkt immers dat, wanneer de Grond-

wet voorziet dat de gemeenschappen de culturele en/of persoonsgebonden materies regelen, dit ook betrekking heeft “op het vastleggen van de financiële middelen” van hun beleid.

Dit houdt in elk geval in dat de gemeenschappen moeten blijven beslissen over de bestemming van hun financiële middelen. In het onderhavige geval moeten alleen zij dus bepalen welke de subsidie- en werkingscriteria voor de bemiddelingsdiensten zijn en dit komt duidelijk tot uiting in het samenwerkingsakkoord.

Daarentegen wijst niets erop dat een eenvoudige financiële deelname van de federale overheid, die niet gepaard zou gaan met een inmengingsrecht inzake het gebruik van de toegekende sommen door de gemeenschappen – waarbij uiteraard vaststaat dat ze zullen moeten worden aangewend ten behoeve van bemiddelingsdiensten en niet voor het uitoefenen van een andere bevoegdheid – zou moeten beschouwd worden als het afstaan van bevoegdheden door de gemeenschappen ten voordele van de federale overheid.

De jurisprudentie van het Arbitragehof ter zake vereist inderdaad niet het absoluut van elkaar scheiden van de bevoegdheden die toevertrouwd zijn aan de verschillende entiteiten, wat trouwens het afsluiten van de meeste samenwerkingsakkoorden praktisch onmogelijk zou gemaakt hebben in domeinen waar ze zich allebei in complementaire sferen bewegen.

In dit verband verwijzen we naar het arrest van het Arbitragehof nr. 17/94 van 3 maart 1994. Hierbij werd via de goedkeuringsdecreten de conformiteit geanalyseerd van de bevoegdheidsverdeling van het samenwerkingsakkoord dat afgesloten werd tussen het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap op 17 november 1990 en dat met name de oprichting voorzag van een gemeenschappelijk organisme belast met het uitoefenen van de voogdij over de OCMW's ‘in ruil’ voor de financiering door het Waalse Gewest van de gemeenschapsbevoegdheden ter zake.

Alhoewel men in dergelijk geval zou kunnen denken dat het hier een echte overdracht van bevoegdheden betreft, strijdig met de Grondwet, heeft het Arbitragehof er anders over beslist.

Het Hof oordeelde immers dat:

“De financiering van de gemeenten en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn toont ook

aan hoezeer die twee instellingen solidair zijn: zij is opgevat met als doel de gemeenten ertoe in staat te stellen hun verantwoordelijkheid ten aanzien van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn op te nemen.

(...)

De aan de Gewesten toegewezen middelen moeten hen ertoe in staat stellen te beschikken over de noodzakelijke middelen om de financiering te verzekeren van de opdrachten van de gemeentelijke instellingen, met inbegrip van die welke door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn moeten worden vervuld.

(...)

Een dergelijke situatie heeft kunnen verantwoorden dat, hoewel de aangelegenheid onder de Gemeenschappen ressorteert, de Franse Gemeenschap aanvaardt het Waalse Gewest te betrekken bij het toezicht op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, aangezien dat toezicht wordt uitgeoefend op handelingen die een weerslag hebben op de finances van de

gemeenten, dat wil zeggen op een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de Gewesten (...)”.

Gelet op de interdependentie van de betrokken materies, was het Hof aldus van mening dat het samenwerkingsakkoord in overeenstemming was met de vereisten van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980:

“In zoverre het samenwerkingsakkoord betrekking heeft op het toezicht op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bevat het geen afstand van regelgevende bevoegdheid, terwijl de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen van bestuurlijk toezicht, geval per geval, gezamenlijk wordt uitgeoefend door vertegenwoordigers van de Gemeenschaps- en de Gewestexecutieve in de Instelling”.

Het is met andere woorden wegens het onderlinge verband tussen de bevoegdheden dat er hier geen bevoegdheid werd afgestaan door de gemeenschap.

Men merkt aldus hoezeer de hier ontwikkelde principes mutatis mutandis kunnen worden verplaatst naar de kwestie die ons bezighoudt. Het is inderdaad het onderlinge verband van de federale en gemeenschapsbevoegdheden inzake de jeugdbescherming dat het noodzakelijk maakt dat een samenwerkingsakkoord wordt afgesloten tussen alle entiteiten, ten einde de optimalisering van het uitoefenen van de eigen bevoegdheden voor elkeen te garanderen.

Het akkoord gaat daarenboven minder ver dan hetgeen het Arbitragehof reeds heeft toegelaten: elke overheid oefent zijn deel van de bevoegdheid uit, complementair met die van de andere en daarna verenigen ze hun financiële middelen om te zorgen voor de uitvoering van het geheel. Het gaat er dus niet om dat men enerzijds de gemeenschappen betreft bij de definiëring van de bemiddeling, noch dat men anderzijds een controlebevoegdheid geeft aan de federale overheid op de diensten die door de gemeenschappen georganiseerd worden om die ten laste te nemen.

Het lijkt derhalve evident dat het samenwerkingsakkoord betreffende de cofinanciering van de bemiddelingsdiensten de criteria respecteert van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en er op geen enkele wijze sprake is van een ongrondwettelijke afstand of overdracht van bevoegdheden tussen de federale staat en de gemeenschappen, aan de hand van de interpretatie die ook door de jurisprudentie van het Arbitragehof aan deze bepaling gegeven wordt.

Een goede uitvoering van de bemiddeling vergt een goede samenwerking tussen de verschillende overheden die bevoegd zijn voor de organisatie van het herstelrechtelijk aanbod.

Met het oog hierop worden de verschillende uitwisselingen en de leidende principes die van toepassing zijn bij bemiddeling, zowel op het niveau van het parket als op het niveau van de jeugdrechter en de jeugdrechtsbank, opgenomen in het samenwerkingsakkoord.

De Raad van State merkt in zijn advies op dat tal van bepalingen uit het samenwerkingsakkoord reeds vermeld staan in de wet van 8 april 1965, zoals gewijzigd door de wetten van 15 mei en 13 juni 2006.

Deze herhaling van sommige elementen die reeds in de wet voorkomen, beoogt de leesbaarheid van het samenwerkingsakkoord te verhogen ten behoeve van de betrokken diensten. De niet-letterlijke weergave ervan streeft dezelfde doelstelling van een optimale leesbaarheid na. Zolang deze beschrijving niet ingaat tegen de doelstelling van de wetgever, stelt zich ter zake geen probleem.

Overigens heeft de Raad van State in zijn advies nr. 37.536 bij het voorontwerp van wet dat tot deze hervorming van het jeugdbeschermingsrecht heeft

geleid, geenszins aangegeven dat de wetsbepalingen niet voldoende duidelijk zouden zijn.

Voorliggend ontwerp van decreet beoogt dat samenwerkingsakkoord goed te keuren. Artikel 92bis, §1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt immers:

“De (samenwerkings)akkoorden die betrekking hebben op aangelegenheden die bij decreet worden geregeld, alsmede de (samenwerkings)akkoorden die de Gemeenschap (...) zouden kunnen bezwaren of Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, hebben eerst gevolg nadat zij instemming hebben verkregen bij decreet.”

Toelichting bij de artikelen van het ontwerp van decreet

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Door dit artikel wordt ingestemd met het samenwerkingsakkoord van 13 december 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Toelichting bij de artikelen van het samenwerkingsakkoord

Artikel 1

Het samenwerkingsakkoord beoogt de structurele samenwerking te regelen tussen de diensten van de Federale Overheidsdienst Justitie (notie waaronder vanzelfsprekend de gerechtelijke instanties dienen te

worden begrepen) en de door de bevoegde overheden erkende diensten, die georganiseerd worden door de gemeenschappen of beantwoorden aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden, in het kader van de tenuitvoerlegging van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de artikelen 37bis tot 37quinquies, 45quater en 52quinquies van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, zoals gewijzigd door de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006 (hierna: de wet van 8 april 1965).

Artikel 2

Artikel 2 definieert enkele begrippen die in het samenwerkingsakkoord worden gehanteerd.

Artikel 3

Artikel 3 beoogt te waarborgen dat de lijsten met de diensten die het herstelrechtelijk aanbod ten uitvoer brengen, evenals elke aanpassing ervan, binnen een redelijke termijn aan de minister van Justitie worden overgemaakt.

Deze informatie zal de rechterlijke macht van dienst zijn, in het kader van haar beslissing om een jongere naar een bemiddelingsdienst of dienst voor herstelgericht groepsoverleg door te zenden.

Het artikel bevat ook het engagement van de gemeenschappen om de gerechtelijke beslissingen inzake herstelrechtelijk aanbod uit te voeren, wanneer de taal van de procedure overeenstemt met deze van de betrokken gemeenschap.

Als antwoord op het advies van de Raad van State, kan worden verduidelijkt dat de verwijzing naar artikel 37, §1, van de hervormde wet van 8 april 1965 louter beoogt deze bepaling in herinnering te brengen. De gemeenschappen engageren zich er in het kader van de financieringsafspraken toe om al het nodige in het werk te stellen om een voldoende ruim bemiddelingsaanbod te waarborgen. Het is evenwel van belang om te herinneren aan de bepaling die de rechter ertoe uitnodigt om rekening te houden met de beschikbare middelen.

Artikel 4

Dit artikel licht de taken van de bemiddelingsdiensten toe als de bemiddeling werd voorgesteld door

de procureur des Konings, zoals bepaald in artikel 45quater van de wet van 8 april 1965.

Het is van belang deze taken in herinnering te brengen en ze in de juiste chronologie te plaatsen, en aldus stapsgewijs de samenwerking tussen parket en bemiddelingsdienst in kaart te brengen.

Bovendien worden een aantal punten van de samenwerking nader uitgewerkt.

Artikel 45quater, §2, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 verwijst naar een “bondig verslag” van de bemiddelingsdienst aan de procureur des Konings, binnen twee maanden te rekenen van de aanwijzing van de bemiddelingsdienst.

De bondigheid van het verslag is ingegeven door de doelstelling om de bemiddelingsdienst optimaal toe te laten zijn vertrouwensrol ten aanzien van de jongere en het slachtoffer te vervullen.

De procureur des Konings beschikt met het verslag over voldoende elementen om zijn dossier verder te behandelen. Hij zal geen bijkomende inlichtingen kunnen opvragen.

Ook indien de bemiddeling tot een akkoord leidt, zal het verslag over de uitvoering ervan beknopt zijn.

Artikel 5

Dit artikel licht de taken van de bemiddelingsdiensten toe als de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg werd voorgesteld door de jeugdrechter of jeugdrechtbank, zoals bepaald in artikel 37bis tot 37quinquies en 52quinquies van de wet van 8 april 1965.

Ook hier wordt beoogd om stapsgewijs de samenwerking tussen jeugdrechter of jeugdrechtbank enerzijds en bemiddelingsdienst of dienst herstelgericht groepsoverleg anderzijds in kaart te brengen.

Bovendien worden een aantal punten van de samenwerking nader uitgewerkt, waaronder opnieuw, en met dezelfde finaliteit, de bondigheid van de verslaggeving door de bevoegde diensten aan de jeugdrechter of jeugdrechtbank.

De bepaling is in twee paragrafen opgesplitst, aangezien het herstelgericht groepsoverleg een aantal eigen kenmerken heeft: onder meer het aantal betrokken personen is ruimer en bij de afronding van het herstelgericht groepsoverleg ondertekent de jongere tevens een intentieverklaring die vervolgens voor

akkoord wordt ondertekend door alle betrokken partijen.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt welke informatie-uitwisseling plaatsvindt tussen de jeugdrechter, de jeugdrechtbank of het parket, naargelang het geval, en de bemiddelingsdienst of dienst voor herstelgericht groepsoverleg in kwestie.

Ook hier wordt beoogd om stapsgewijs de samenwerking in kaart te brengen, met het oog op een vlotte samenwerking.

Zo ook wordt voorzien in een mogelijkheid tot onderling overleg wanneer moeilijkheden rijzen tijdens de uitvoering van het akkoord van de bemiddeling of van het herstelgericht groepsoverleg.

De onafhankelijkheid van de bemiddelingsdiensten en de diensten voor herstelgericht groepsoverleg wordt beklemtoond, evenals de regel dat, ingeval van mislukking van de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg, noch de erkenning van de werkelijkheid van het misdrijf door de jongere, noch het verloop of het resultaat van de bemiddeling of van het herstelgericht groepsoverleg ten nadele van de jongere kan worden gebruikt door de jeugdrechtbank, de jeugdrechter of het parket.

Artikel 7

Dit artikel regelt de cofinanciering door de minister van Justitie van de bemiddeling voorgesteld door de procureur des Konings en uitgevoerd door de bemiddelingsdiensten.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt de duur van het samenwerkingsakkoord, de regels tot verlenging ervan en de gevolgen van opzegging ervan door één van de ondertekenende partijen.

Artikel 9

Dit artikel voorziet een evaluatie van het samenwerkingsakkoord door de partijen uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding ervan.

Artikel 10

Dit artikel maakt geschillenbeslechting mogelijk.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt dat het samenwerkingsakkoord van kracht wordt op dezelfde dag als de artikelen 37bis tot 37quinquies, 45quater en 52quinquies, van de wet van 8 april 1965.

Deze bepaling kan slechts volkomen uitwerking hebben op het tijdstip dat alle akten houdende instemming van de staat en de gemeenschappen zijn goedgekeurd en naar behoren zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het samenwerkingsakkoord (datum)
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap,
de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod,
vermeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming,
het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd
en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod, vermeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 10 januari 2007
AG-IT/07-004

Mevr. VERVOTTE Inge
VI. minister Welzijn, Volksgezondheid & Gezin
Koolstraat 35

1000 BRUSSEL

Mevrouw de Minister,

Op 14 december 2006 heeft u de SERV om advies gevraagd over de voorontwerpen van decreet betreffende de ouderstage, het herstelrechtelijke aanbod en het inwerkingtreden van art. 7, 7° van de wet van 13 juni 2006 aangaande de hervorming van de wet op de jeugdbescherming.

Ik heb de eer u te melden dat de SERV vanuit sociaal-economische invalshoek geen bemerkingen heeft bij de hem voorgelegde voorontwerpen van decreet.

Ik hoop, mevrouw de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

met de meeste hoogachting,

Caroline Copers
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, verenigde kamers,

- op 15 december 2006 door de Minister van Justitie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen (*), van advies te dienen over:
 - een voorontwerp van wet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" (41.932/VR),
 - een voorontwerp van wet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen (...) de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de organisatie en financiering van de ouderstage, bedoeld in de wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" (41.933/VR),

KDE

41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
 41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
 41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
 42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

- een voorontwerp van wet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen (...) de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, het Waals Gewest, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de inwerkingtreding van artikel 7, 7° van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd" (41.934/VR),
- op 20 december 2006 door de Minister van Kinderwelzijn, Hulpverlening aan de Jeugd en Gezondheid van de Franse Gemeenschap verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen (*), van advies te dienen over:
 - un avant-projet de décret "portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune portant sur l'organisation et le financement du stage parental visé à la loi relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait" (41.971/VR),
 - un avant-projet de décret "portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Région wallonne, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune portant sur l'entrée en vigueur de l'article 7, 7°, de la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction" (41.972/VR),
 - un avant-projet de décret "portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune portant sur l'organisation et le financement de l'offre restauratrice visée à la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait" (41.973/VR),
- op 21 december 2006 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen (*), van advies te dienen over:
 - een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord (datum) tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de organisatie en financiering van de ouderstage, vermeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" (41.989/VR),
 - een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord (datum) tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de inwerkingtreding van artikel 7, 7°, van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd" (41.990/VR),

KDE

41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

- een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod, vermeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" (41.991/VR),
- op 21 december 2006 door de Leden van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen verzocht hun, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen (*), van advies te dienen over:
 - een voorontwerp van ordonnantie "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" (41.992/VR),
 - een voorontwerp van ordonnantie "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de organisatie en financiering van de ouderstage, bedoeld in de wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" (41.993/VR),
 - een voorontwerp van ordonnantie "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, het Waals Gewest, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de inwerkingtreding van artikel 7, 7° van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd" (41.994/VR),
- op 29 december 2006 door de Minister van Vorming en Werkgelegenheid, Sociale Aangelegenheden en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen (*), van advies te dienen over:
 - een voorontwerp van decreet "zur Zustimmung zum Zusammenarbeitsabkommen zwischen dem Föderalstaat, der Flämischen Gemeinschaft, der Französischen Gemeinschaft, der Deutschsprachigen Gemeinschaft und der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission über die Organisation and Finanzierung des im Gesetz vom 8. April 1965 über den Jugendschutz, über die Betreuung Minderjähriger, die eine als Straftat qualifizierte Tat begangen haben, und über die Wiedergutmachung des durch diese Tat verursachten Schadens erwähnten Wiedergutmachungsangebot" (42.051/VR),
 - een voorontwerp van decreet "zur Zustimmung zum Zusammenarbeitsabkommen zwischen dem Föderalstaat, der Flämischen Gemeinschaft, der Französischen Gemeinschaft, der Deutschsprachigen

KDE

41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

Gemeinschaft und der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission über die Organisation and Finanzierung des im Gesetz über den Jugendschutz, über die Betreuung Minderjähriger, die eine als Straftat qualifizierte Tat begangen haben, and über die Wiedergutmachung des durch diese Tat verursachten Schadens festgelegten Elternpraktikums" (42.052/VR),

- op 16 januari 2007 door de Minister van Vorming en Werkgelegenheid, Sociale Aangelegenheden en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen^(*), van advies te dienen over:
 - een voorontwerp van decreet "zur Zustimmung zum Zusammenarbeitsabkommen zwischen dem Föderalstaat, der Flämischen Gemeinschaft, der Französischen Gemeinschaft, [der Wallonischen Region,] der Deutschsprachigen Gemeinschaft und der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission über das In-Kraft-Treten von Artikel 7 Nr. 7 des Gesetzes vom 13. Juni 2006 zur Abänderung der Gesetzgebung über den Jugendschutz und die Betreuung Minderjähriger, die eine als Straftat qualifizierte Tat begangen haben" (42.111/VR),

heeft op 22 januari 2007 het volgende advies gegeven:

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

KDE

41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*

* *

STREKKING VAN DE VOORONTWERPEN EN DE SAMENWERKINGSAKKOORDEN

2. De om advies voorgelegde voorontwerpen van wet, decreet en ordonnantie strekken tot het verlenen van instemming met drie samenwerkingsakkoorden waarmee wordt beoogd in te spelen op een aantal wijzigingen die bij de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006 werden aangebracht aan de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, waarvan het opschrift overigens werd gewijzigd tot "wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade".

De samenwerkingsakkoorden hebben betrekking op drie specifieke regelingen die zijn opgenomen in de wet van 8 april 1965, namelijk het herstelrechtelijk aanbod, de ouderstage en de verlenging van jeugdbeschermingsmaatregelen.

2.1. Het samenwerkingsakkoord betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod regelt in essentie de structurele samenwerking inzake het herstelrechtelijk aanbod, alsook de cofinanciering door de federale overheid van een gedeelte ervan, met name de door het openbaar ministerie voorgestelde bemiddeling.

De samenwerking houdt in dat de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie meedelen welke diensten het

⁽¹⁾ Aangezien het om voorontwerpen van wet, decreet en ordonnantie gaat, en om samenwerkingsakkoorden waarover bij wet, decreet of ordonnantie instemming dient te worden verleend, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

herstelrechtelijk aanbod uitvoeren. De gemeenschappen verbinden zich ertoe om de gerechtelijke beslissingen waarbij een herstelrechtelijk aanbod wordt voorgesteld, uit te voeren. Het samenwerkingsakkoord specificeert welke taken de bemiddelingsdiensten of de diensten voor herstelgericht groepsoverleg op zich nemen, en regelt de wederzijdse informatie-uitwisseling tussen het openbaar ministerie of de jeugdrechtbank en deze diensten.

2.2. Het samenwerkingsakkoord betreffende de organisatie en financiering van de ouderstage bepaalt dat de ouderstage uitsluitend wordt georganiseerd door de gemeenschappen of door hen aangewezen diensten. De gemeenschappen delen de lijst van deze diensten mee aan de Minister van Justitie, en verbinden zich ertoe de gerechtelijke beslissingen inzake ouderstage uit te voeren.

De ouderstage wordt inhoudelijk omschreven in het samenwerkingsakkoord, en er wordt bepaald welke taken de organiserende diensten op zich nemen. Ook wordt de wederzijdse informatie-uitwisseling tussen het openbaar ministerie of de jeugdrechtbank en de diensten geregeld. De Minister van Justitie verbindt zich ertoe om de uitvoering van de ouderstage volledig te financieren.

2.3. Het samenwerkingsakkoord betreffende de inwerkingtreding van artikel 7, 7°, van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, bepaalt dat de inwerkingtreding van de technische bepalingen van artikel 7, 7°, van de wet van 13 juni 2006 niet afhangt van de regeling van de financiering door de federale Staat. De inhoudelijke bepalingen zullen wel pas in werking treden na het sluiten van een samenwerkingsakkoord, met name inzake de financiering van de uitvoering ervan door de federale Staat.

BEVOEGDHEID

3. De ter instemming aan de betrokken wetgevers voorgelegde samenwerkingsakkoorden voorzien in een gehele of gedeeltelijke financiering door de

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

federale overheid van de tenuitvoerlegging van erin bedoelde maatregelen of stellen zulk een financiering in het vooruitzicht.

Er dient te worden onderzocht of zulks in overeenstemming kan worden geacht met de bevoegdheidverdelende regels.

3.1. De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft in zijn advies 37.536/VR/2/V van 13 augustus 2004 uitdrukkelijk of impliciet aangenomen dat de in de samenwerkingsakkoorden bedoelde maatregelen van herstelbemiddeling en ouderstage, alsmede de verlenging na de meerderjarigheid van ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd genomen maatregelen, kunnen worden beschouwd als behorende tot het aan de federale overheid voorbehouden domein van de "opgave van de maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd", bedoeld in artikel 5, § 1, II, 6°, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen⁽²⁾. Wat betreft de verlenging na de meerderjarigheid van maatregelen die zijn genomen ten aanzien van de genoemde categorie van minderjarigen, heeft ook het Arbitragehof in zijn arrest nr. 2/92 van 15 januari 1992 in die zin geoordeeld⁽³⁾. De Raad van State verricht derhalve zijn onderzoek naar de conformiteit van die samenwerkingsakkoorden met de bevoegdheidverdelende regels vanuit dit uitgangspunt.

3.2. Krachtens het genoemde artikel 5, § 1, II, 6°, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 6, § 3bis, 4°, van die wet, is de federale overheid bevoegd voor de bepaling en de inhoudelijke omschrijving van de

⁽²⁾ Advies 37.536/2/V van 13 augustus 2004 over een voorontwerp van wet dat geleid heeft tot de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, en tot de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, *Parl. St.*, Kamer 2004-05, nr. 51-1467/1. Wat betreft de ouderstage heeft de afdeling wetgeving wel vereist dat moet kunnen worden aangetoond dat de ouderstage ook de minderjarige zelf ten goede komt. Aan die opmerking werd gevolg gegeven door een aanvulling van de omschrijving van de maatregel.

⁽³⁾ Arbitragehof, nr. 2/92, 15 januari 1992, 1.B.2. en 1.B.3.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
 41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
 41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
 41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
 42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

maatregelen die ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, kunnen worden opgelegd, met inbegrip van de bepaling van de voorwaarden waaronder ze kunnen worden opgelegd ⁽⁴⁾. De gemeenschappen zijn daarentegen bevoegd voor de infrastructuur waarin die maatregelen worden uitgevoerd en voor de omkadering ervan ⁽⁵⁾. Bovendien dient ermee rekening te worden gehouden dat de federale overheid, op grond van artikel 5, § 1, II, 6°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, bevoegd is gebleven voor, onder meer, de rechtspleging voor de jeugdgerechten.

3.3. Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, reeds in meerdere adviezen heeft opgemerkt, is de bevoegdheid van de federale Staat, de gemeenschappen of de gewesten om uitgaven te doen in het raam van hun overheidsbeleid of in de vorm van subsidies aan publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen, afhankelijk van de materiële bevoegdheid waartoe die geldmiddelen zijn bestemd, onder voorbehoud van eventuele uitzonderingen bepaald bij de Grondwet of de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Een overheid kan geen financiële middelen besteden aan projecten waarvoor ze niet bevoegd is. Het feit dat een dergelijke besteding het voorwerp uitmaakt van een samenwerkingsakkoord, verandert hieraan in beginsel niets: een samenwerkingsakkoord mag immers niet tot gevolg hebben dat een onbevoegde overheid gemachtigd wordt om

⁽⁴⁾ Arbitragehof, nr. 40/91, 19 december 1991, 8.B; Arbitragehof, nr. 2/92, 15 januari 1992, 1.B.2; Arbitragehof, nr. 4/93, 21 januari 1993, B.6; Arbitragehof, nr. 166/2003, 17 december 2003, B.3.7.

⁽⁵⁾ Arbitragehof, nr. 40/91, 19 december 1991, 3.B en 5.B.2; Arbitragehof, nr. 166/2003, 17 december 2003, B.3.7.
 Niettegenstaande de principiële overwegingen van het arrest i.v.m. de omvang van de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake jeugdbescherming (B.3.2 tot B.3.7) besluit het Arbitragehof vervolgens tot de bevoegdheid van de federale overheid om, bij de bestreden wet van 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, zelf in de oprichting van een gesloten centrum voor de voorlopige plaatsing van minderjarigen te voorzien. Die federale bevoegdheid is kennelijk te begrijpen als zijnde van uitzonderlijke aard, te dezen verantwoord in het licht van een aantal bijzondere omstandigheden (B.3.8). In de desbetreffende overwegingen van het arrest kan een toepassing worden gezien van de leer van de impliciete bevoegdheden, ditmaal ten voordele van de federale overheid.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

een beleid te financieren dat buiten haar bevoegdheid valt ⁽⁶⁾. Zulks is een toepassing van het beginsel dat samenwerkingsakkoorden niet tot een uitwisseling, een afstand of een teruggave van bevoegdheden onder de betrokken entiteiten mag leiden ⁽⁷⁾.

De regel dat elke overheid moet instaan voor de financiering van de eigen bevoegdheden, geldt ook wanneer, zoals te dezen, een andere overheid instaat voor de voorzieningen waar federaal omschreven maatregelen ten uitvoer worden gelegd

De principiële gemeenschapsbevoegdheid inzake die voorzieningen impliceert evenwel niet dat de federale overheid elke bevoegdheid mist om de tenuitvoerlegging van de in de samenwerkingsakkoorden bedoelde maatregelen mede te

⁽⁶⁾ Zie o.m. advies 31.341/VR van 28 februari 2001 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 8 juli 2001 tot wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, *Parl. St.*, Kamer, 1999-2000, nr. 50-774/10; advies 32.371/VR van 23 oktober 2001 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 maart 2002 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 11 oktober 2001 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het meerjarig investeringsplan 2001-2012 van de NMBS, *Parl. St.*, Kamer, 2001-02, nr. 50-1463/1; adviezen 34.941/VR en 35.027/VR van 11 maart 2003 over een voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap "portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, la Communauté germanophone, la Communauté française et la Communauté flamande relatif à l'affectation de 30 % du produit de la rémunération pour copie privée à la promotion de la création d'oeuvres sonores et audiovisuelles" en over een voorontwerp van wet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Gemeenschappen betreffende de aanwending van 30 % van de inkomsten uit de vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik ter aanmoediging van de schepping van geluidswerken en audiovisuele werken; advies 37.475/VR/V van 27 juli 2004 over een voorontwerp van ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake hulpverlening aan jongeren, en advies 38.688/VR/V van 19 juli 2005 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 10 mei 2006 houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie, *Parl. St.*, Senaat, 2005-06, nr. 3-1459/1.

⁽⁷⁾ Arbitragehof, nr. 17/94, 3 maart 1994, B.5.3.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

financieren. Er moet immers rekening mee worden gehouden dat de tenuitvoerlegging van die maatregelen aspecten vertoont die verband houden met de federale bevoegdheid inzake het bepalen van de procedure voor de jeugdgerechten. Zo kan een rapportageverplichting opgelegd aan de voorzieningen waarin de genoemde maatregelen worden uitgevoerd, een element uitmaken van de te volgen procedure voor de jeugdgerechten. Ook moet ermee rekening worden gehouden dat sommige maatregelen die worden voorgesteld door het openbaar ministerie of als maatregel door de jeugdrechter kunnen worden genomen gedurende de procedure, aspecten vertonen die kunnen worden gekoppeld aan de rechtspleging voor de jeugdgerechten. Het is evenwel slechts in de mate dat een band met die rechtspleging kan worden aangetoond, dat de federale overheid vermag bij te dragen in de financiering van de bij de samenwerkingsakkoorden bedoelde maatregelen. Die financiering dient bovendien in verband te staan met de kost voortvloeiend uit de federale bevoegdheden die samen met gemeenschapsbevoegdheden in het samenwerkingsakkoord worden uitgeoefend. De verdeelsleutels zullen op een redelijke wijze de respectieve bevoegdheidssferen moeten weerspiegelen ⁽⁸⁾.

3.4. Conclusie is dat de regels betreffende de financiering die in de aan de onderscheiden wetgevers ter instemming voorgelegde samenwerkingsakkoorden vervat zijn, dienen te worden herzien gelet op de zo-even uiteengezette beginselen.

4. In het samenwerkingsakkoord betreffende het herstelrechtelijk aanbod worden tal van bepalingen hernomen die reeds voorkomen in de wet van 8 april 1965. In het samenwerkingsakkoord betreffende de ouderstage wordt bovendien een omschrijving gegeven van die maatregel die niet voorkomt in de artikelen 29*bis* en 45*bis* van de wet van 8 april 1965, en die niet geheel spoort met de inhoudelijke omschrijving die tijdens

⁽⁸⁾ Zie advies 35.864/VR van 7 oktober 2003 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 20 mei 2005 houdende instemming met de Overeenkomst van 4 april 2003 tussen de Federale Overheid en de Gewesten met het oog op de verwezenlijking van het programma van het Gewestelijk Expresnet van, naar, in en rond Brussel, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2004-05, nr. 200/1.

KDE

41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

de - weliswaar niet geheel eenduidige - parlementaire voorbereiding van die maatregel werd gegeven ⁽⁹⁾.

Het heeft weinig zin een bevoegdheid gezamenlijk uit te oefenen met die van andere entiteiten, wat de essentie is van een samenwerkingsakkoord (zie artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), wanneer die bevoegdheid reeds afzonderlijk is uitgeoefend. In ieder geval kan in een samenwerkingsakkoord niet worden bepaald hoe een reeds bestaande, niet in een samenwerkingsakkoord opgenomen, regel moet worden geïnterpreteerd wanneer daaromtrent onduidelijkheid bestaat, of kan erin niet worden geëxpliciteerd welke de draagwijdte ervan is. Daardoor kan immers niet alleen rechtsonzekerheid ontstaan, maar ook onduidelijkheid betreffende de overheid die bevoegd is om de betrokken regel te wijzigen. Overigens kan enkel bij wet een authentieke interpretatie van een wet worden gegeven (artikel 84 van de Grondwet).

Wanneer het omwille van de leesbaarheid van het betrokken samenwerkingsakkoord noodzakelijk zou zijn om een regel weer te geven die reeds voorkomt in de regelgeving van één van de bij het samenwerkingsakkoord betrokken partijen, dient de juridische aard van de betrokken regel duidelijk te worden aangegeven ("overeenkomstig artikel ... van ..."), en dient die regel zonder wijzigingen te worden weergegeven.

5. Het samenwerkingsakkoord betreffende de inwerkingtreding van artikel 7, 7°, van de wet van 13 juni 2006 bevat, enerzijds, een bepaling waarbij in wezen beoogd wordt een redactionele vergissing in artikel 65, tweede lid, van die wet recht te zetten (artikel 1) ⁽¹⁰⁾ en, anderzijds, een bepaling waarin de draagwijdte van de laatstgenoemde bepaling wordt geëxpliciteerd (artikel 2). Een samenwerkingsakkoord is uiteraard niet

⁽⁹⁾ Zie *Parl. St.*, Kamer, 2004-05, nr. 51-1467/1, p. 18-20 en 27; Verslag CLAES, *Parl. St.*, Kamer, 2004-05, nr. 51-1467/18, p. 4-5; Verslag LALOY, *Parl. St.*, Senaat, 2005-06, nr. 3-1312/7, p. 8, 9, 18, 19 en 25-32.

⁽¹⁰⁾ Artikel 65, tweede lid, van de wet van 13 juni 2006 heeft slechts zin met betrekking tot artikel 7, 7°, d) en f), van die wet. De overige onderdelen van artikel 7 van die wet zijn overigens reeds in werking gesteld bij het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie en tot uitvoering van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

het geëigende instrument voor het bereiken van de eerstgenoemde doelstelling. Artikel 65, tweede lid, van de wet van 13 juni 2006 zelf dient daartoe te worden aangepast. Wat artikel 2 van het samenwerkingsakkoord betreft, kan worden verwezen naar opmerking 4.

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN DE INSTEMMINGSINSTRUMENTEN

6. In de voorontwerpen van wet tot instemming met de samenwerkingsakkoorden inzake het herstelrechtelijk aanbod en inzake de ouderstage ontbreken in de Nederlandse tekst van artikel 2 telkens de woorden "Instemming wordt betuigd met" ⁽¹¹⁾.

Hetzelfde geldt wat betreft het voorontwerp van ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot instemming met het samenwerkingsakkoord betreffende het herstelrechtelijk aanbod.

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN DE SAMENWERKINGSAKKOORDEN

Samenwerkingsakkoord betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Artikel 1

7. Het samenwerkingsakkoord regelt niet alleen de samenwerking tussen de diensten van de Federale Overheidsdienst Justitie en de door de gemeenschappen erkende of georganiseerde diensten inzake het herstelrechtelijk aanbod, maar ook, en zelfs voornamelijk, de samenwerking van de laatstgenoemde diensten met de gerechtelijke

⁽¹¹⁾ Deze terminologie dient overigens in alle goedkeuringsakten te worden gebruikt.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

overheden, die uiteraard niet kunnen worden beschouwd als "diensten van de Federale Overheidsdienst Justitie".

Artikel 1 van het samenwerkingsakkoord dient gelet hierop te worden aangepast.

Artikel 3

8. In artikel 3, tweede lid, wordt bepaald dat de gemeenschappen zich ertoe verbinden de gerechtelijke beslissingen waarbij een herstelrechtelijk aanbod wordt voorgesteld, uit te voeren "(...) onverminderd artikel 37, § 1, laatste lid, van de wet van 8 april 1965, gewijzigd bij de wet van 13 juni 2006".

Het is niet duidelijk wat wordt beoogd met de verwijzing naar die bepaling, die enkel tot de jeugdrechtbank is gericht. Ofwel gaat het om een louter in herinnering brengen ervan, en dan is de bepaling overbodig en hoort ze overigens niet thuis in het samenwerkingsakkoord (zie opmerking 4). Ofwel wordt erdoor beoogd de gemeenschappen toe te laten rechterlijke beslissingen niet uit te voeren gelet op de in artikel 37, § 1, laatste lid, van de wet van 8 april 1965 aangegeven criteria, maar zulks zou niet in overeenstemming te brengen zijn met het beginsel van de scheiding der machten, dat eraan in de weg staat dat de uitvoerende macht een beoordeling door de rechter in vraag zou kunnen stellen en zich tegen de tenuitvoerlegging van een rechterlijke beslissing zou kunnen verzetten.

De genoemde bepaling dient derhalve uit het samenwerkingsakkoord te worden weggelaten.

KDE

41.932/VR-41.933/VR-41.934/VR
41.971/VR-41.972/VR-41.973/VR
41.989/VR-41.990/VR-41.991/VR
41.992/VR-41.993/VR-41.994/VR
42.051/VR-42.052/VR-42.111/VR

De verenigde kamers waren samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter, voorzitter,
	Y. KREINS,	kamervoorzitter,
Mevrouw	J. SMETS, J. JAUMOTTE, M. BAGUET, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS, A.-C. VAN GEERSDAELE,	griffiers.

De verslagen werden uitgebracht door de Heren A. LEFEBVRE en W. PAS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
het samenwerkingsakkoord van 13 december 2006
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap,
de Duitstalige Gemeenschap en de
Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
betreffende de organisatie en de financiering
van het herstelrechtelijk aanbod
bedoeld in de wet van 8 april 1965
betreffende de jeugdbescherming,
het ten laste nemen van minderjarigen
die een als misdrijf omschreven
feit hebben gepleegd en het herstel
van de door dit feit veroorzaakte schade

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid
en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse
Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van
decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Instemming wordt betuigd met het samenwerkings-
akkoord van 13 december 2006 tussen de Federale
Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeen-
schap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeen-
schappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de
organisatie en de financiering van het herstelrechte-

lijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betref-
fende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van
minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit
hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit
veroorzaakte schade.

Brussel, 2 maart 2007.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

BIJLAGE

Accord de coopération entre l'Etat fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune portant sur l'organisation et le financement de l'offre restauratrice visée à la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

Vu les articles 128, §1er, 130, §1er, et 135 de la Constitution;

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment les articles 5, §1er, II, 6°, modifié par la loi spéciale du 8 août 1988 et 92bis, §1er, inséré par la loi spéciale du 8 août 1988, et modifié par les lois spéciales du 16 juillet 1993 et 13 juillet 2001;

Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, notamment l'article 63 ;

Vu la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, notamment les articles 4, §2, et 55bis, inséré par la loi du 18 juillet 1990 et modifié par la loi du 5 mai 1993;

Vu la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, modifiée par les lois du 15 mai 2006 et 13 juin 2006, en particulier les articles 37bis à 37quinquies, 45quater et 52quinquies;

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Gelet op de artikelen 128, §1, 130, §1 en 135 van de Grondwet;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 5, §1, II, 6°, gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, en artikel 92bis, §1, ingevoegd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en gewijzigd door de bijzondere wetten van 16 juli 1993 en 13 juli 2001;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, inzonderheid op artikel 63;

Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige gemeenschap, inzonderheid de artikelen 4, §2, en 55bis, ingevoegd bij de wet van 18 juli 1990 en gewijzigd bij de wet van 5 mei 1993;

Gelet op de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, gewijzigd door de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006, inzonderheid de artikelen 37bis tot 37quinquies, 45quater en 52quinquies;

Vu les décrets de la Communauté flamande relatifs à l'assistance spéciale à la jeunesse, coordonnés le 4 avril 1990, modifiés par les décrets des 21 décembre 1990, 19 décembre 1991, 25 juin 1992, 4 mai 1994, 15 juillet 1997 et 7 mai 2004;

Vu le décret de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse, modifié par les décrets des 16 mars 1998, 6 avril 1998, 30 juin 1998, 5 mai 1999, 29 mars 2001, 31 mars 2004, 12 mai 2004 et 19 mai 2004 ;

Vu le décret de la Communauté germanophone du 20 mars 1995 relatif à l'Aide à la jeunesse, modifié par les décrets du 4 mars 1996, 20 mai 1997, 23 octobre 2000, 3 février 2003 et du 1 mars 2004 ;

Considérant qu'une coopération est indispensable entre les différentes autorités compétentes pour l'organisation de l'offre restauratrice visée à la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait;

ENTRE:

1.
L'Etat fédéral, représenté par son gouvernement en la personne de Laurette ONKELINX, la ministre de la Justice,

2.
La Communauté flamande, représentée par son Gouvernement, en la personne de Yves LETERME, le ministre-président, et en la personne de Inge VERVOTTE, le ministre flamand du Bien-

Gelet op de decreten van de Vlaamse Gemeenschap inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 19 december 1991, 25 juni 1992, 4 mei 1994, 15 juli 1997 en 7 mei 2004;

Gelet op het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, gewijzigd bij de decreten van 16 maart 1998, 6 april 1998, 30 juni 1998, 5 mei 1999, 29 maart 2001, 31 maart 2004, 12 mei 2004 en 19 mei 2004;

Gelet op het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 20 maart 1995 inzake hulpverlening aan de jeugd, gewijzigd bij de decreten van 4 maart 1996, 20 mei 1997, 23 oktober 2000, 3 februari 2003 en 1 maart 2004;

Overwegende dat een samenwerking tussen de verschillende bevoegde overheden noodzakelijk is voor de organisatie van het herstelrechtelijk aanbod zoals bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade;

TUSSEN:

1.
De Federale Staat, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van Laurette ONKELINX, minister van Justitie,

2.
De Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van Yves LETERME, minister-president, en in de persoon van Inge VERVOTTE, Vlaams minister van

être, de la Santé publique et de la Famille,

3.

La Communauté française, représentée par son Gouvernement, en la personne de Marie ARENA, la ministre-présidente et en la personne de Catherine FONCK, la ministre de l'Enfance, de l'Aide à la Jeunesse et de la Santé,

4.

La Communauté germanophone, représentée par son Gouvernement, en la personne de Karl-Heinz LAMBERTZ, le ministre-président et en la personne de Bernd GENTGES, le vice-ministre-président, le ministre de la Formation et de l'Emploi, des Affaires sociales et du Tourisme,

5.

La Commission communautaire commune, représentée par le Collège réuni en la personne de Charles PICQUÉ, le président du Collège réuni, en la personne de Pascal SMET, le membre du Collège réuni chargé de la Politique d'Aide aux Personnes et la Fonction publique et en la personne de Evelyne HUYTEBROECK, la membre du Collège réuni chargée de la Politique d'Aide aux Personnes, les Finances, le Budget et les Relations extérieures,

en fonction de leurs compétences respectives, il a été convenu ce qui suit:

Article 1er.

Le présent accord de coopération porte sur la coopération structurelle entre les services du Service public fédéral Justice et les services reconnus par les autorités

Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

3.

De Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van Marie ARENA, minister-president, en in de persoon van Cathérine FONCK, minister van Kinderwelzijn, Hulpverlening aan de Jeugd en Gezondheid,

4.

De Duitstalige Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar regering in de persoon van Karl-Heinz LAMBERTZ, minister-president, en in de persoon van Bernd GENTGES, vice-minister-president, minister van Vorming en Tewerkstelling, Sociale Zaken en Toerisme,

5.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door het Verenigd College in de persoon van Charles PICQUE, voorzitter van het Verenigd College, in de persoon van Pascal SMET, lid van het Verenigd College bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen en het Openbaar Ambt, en in de persoon van Evelyne HUYTEBROECK, lid van het Verenigd College bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen, Financiën, Begroting, en Buitenlandse Betrekkingen,

Is op grond van hun respectieve bevoegdheden overeengekomen wat volgt:

Artikel 1

Dit samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de structurele samenwerking tussen de diensten van de Federale Overheidsdienst Justitie en de

compétentes, organisés par les communautés ou répondant aux conditions fixées par celles-ci, dans le cadre de la mise en œuvre de l'offre restauratrice visée aux articles 37bis à 37quinquies, 45quater et 52quinquies de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, modifiée par les lois du 15 mai 2006 et 13 juin 2006.

Article 2

Pour l'application du présent accord de coopération, il faut entendre par:

1° offre restauratrice: l' offre relative à la médiation ou à la concertation restauratrice en groupe proposée par le juge de la jeunesse, le tribunal de la jeunesse ou le procureur du Roi ;

2° médiation: la concertation entre la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié infraction, les personnes qui exercent l'autorité parentale à son égard, les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait et la victime en vue d'envisager ensemble et avec l'aide d'un médiateur neutre, les possibilités de rencontrer les conséquences notamment relationnelles et matérielles d'un fait qualifié infraction;

3° concertation restauratrice en groupe: la concertation entre la personne qui est soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié infraction, la victime, leur entourage social ainsi que toutes personnes utiles, en vue d'envisager, en

door de bevoegde overheden erkende diensten, die georganiseerd worden door de gemeenschappen of beantwoorden aan de door de gemeenschappen gestelde voorwaarden, in het kader van de tenuitvoerlegging van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de artikelen 37bis tot 37quinquies, 45quater en 52quinquies van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, gewijzigd door de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006.

Artikel 2

Voor de toepassing van onderhavig samenwerkingsakkoord dient te worden verstaan onder:

1° herstelrechtelijk aanbod: het aanbod betreffende de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg voorgesteld door de jeugdrechter, de jeugdrechtbank of de procureur des Konings;

2° bemiddeling: het overleg tussen de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, de personen die ten aanzien van hem het ouderlijk gezag uitoefenen, de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben en het slachtoffer, om hen de mogelijkheid te bieden om samen en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar, aan de onder meer relationele en materiële gevolgen van een als misdrijf omschreven feit tegemoet te komen;

3° herstelgericht groepsoverleg: het overleg tussen de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, het slachtoffer, hun sociale omgeving alsook alle dienstige personen, om hen de

groupe et avec l'aide d'un médiateur neutre, des solutions concertées sur la manière de résoudre le conflit résultant du fait qualifié infraction, notamment en tenant compte des conséquences relationnelles et matérielles résultant du fait qualifié infraction;

4° service de médiation: le service reconnu par les autorités compétentes, organisé par les communautés ou répondant aux conditions fixées par celles-ci, qui est chargé de la médiation ;

5° service de concertation restauratrice en groupe: le service reconnu par les autorités compétentes, organisé par les communautés ou répondant aux conditions fixées par celles-ci, qui est chargé de la concertation restauratrice en groupe;

6° personnes concernées: la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié infraction, les personnes qui exercent l'autorité parentale à son égard, les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait et la victime.

En application du droit civil commun, la victime mineur est assistée par les personnes qui exercent l'autorité parentale à son égard.

7° victime : la personne qui déclare avoir subi un dommage moral et/ou matériel découlant d'un fait qualifié infraction.

mogelijkheid te bieden om in groep en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar in overleg uitgewerkte oplossingen te overwegen over de wijze waarop het conflict kan worden opgelost dat voortvloeit uit het als misdrijf omschreven feit, onder meer rekening houdend met de relationele en materiële gevolgen van het als misdrijf omschreven feit;

4° bemiddelingsdienst: de door de bevoegde overheden erkende dienst, die georganiseerd wordt door de Gemeenschappen of beantwoordt aan de door de Gemeenschappen gestelde voorwaarden en die instaat voor de bemiddeling;

5° dienst voor herstelgericht groepsoverleg: de door de bevoegde overheden erkende dienst, die georganiseerd wordt door de Gemeenschappen of beantwoordt aan de door de Gemeenschappen gestelde voorwaarden en die instaat voor het herstelgericht groepsoverleg;

6° betrokken personen: de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, de personen die ten aanzien van hem het ouderlijk gezag uitoefenen, de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben en het slachtoffer.

Ingevolge de gemeenrechtelijke bepalingen van het burgerlijk recht, wordt tevens het minderjarige slachtoffer bijgestaan door de personen die ten aanzien van hem het ouderlijk gezag uitoefenen.

7° slachtoffer: de persoon die verklaart morele en/of materiële schade te hebben geleden veroorzaakt door een als misdrijf omschreven feit.

Article 3

Dans les quinze jours de l'entrée en vigueur du présent accord, le Ministre d'une Communauté ou de la Commission communautaire commune qui est compétent pour la protection de la jeunesse, communique au Ministre de la Justice la liste des services mettant en œuvre l'offre restauratrice. Toute modification à cette liste sera communiquée sans délai au Ministre de la Justice par le Ministre d'une Communauté ou de la Commission communautaire commune qui est compétent pour la protection de la jeunesse.

Les Communautés s'engagent à exécuter les décisions du pouvoir judiciaire proposant une offre restauratrice, si la langue de la procédure correspond à celle de la Communauté concernée, sans préjudice de l'article 37, §1, dernier alinéa de la loi du 8 avril 1965, modifiée par la loi du 13 juin 2006.

Article 4

Dans le cadre de la médiation proposée par le procureur du Roi, les services de médiation ont pour missions:

1° de prendre contact avec les personnes concernées si celles-ci n'ont fait aucune démarche envers le service concerné dans les huit jours ouvrables de la réception de la copie de la proposition écrite du procureur du Roi;

2° de s'assurer, tout au long de la médiation de l'adhésion expresse et sans réserve des personnes qui y participent;

Artikel 3

Binnen de vijftien dagen na de inwerkingtreding van het huidige akkoord deelt de minister van een Gemeenschap of van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie die bevoegd is voor de jeugdbescherming, aan de Minister van Justitie de lijst mee van de diensten die het herstelrechtelijk aanbod uitvoeren. Iedere wijziging aan deze lijst wordt onverwijld door de minister van een Gemeenschap of van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie die bevoegd is voor de jeugdbescherming aan de Minister van Justitie meegedeeld.

De Gemeenschappen verbinden zich ertoe om de gerechtelijke beslissingen waarbij een herstelrechtelijk aanbod wordt voorgesteld, uit te voeren, wanneer de taal van de procedure overeenstemt met deze van de betrokken Gemeenschap, onverminderd artikel 37, §1, laatste lid van de wet van 8 april 1965, gewijzigd bij de wet van 13 juni 2006.

Artikel 4

In het kader van de bemiddeling voorgesteld door de procureur des Konings hebben de bemiddelingsdiensten als taak:

1° contact op te nemen met de betrokken personen indien deze zelf nog geen enkel initiatief genomen hebben ten aanzien van de betrokken dienst binnen de acht dagen na de ontvangst van het afschrift van het schriftelijke voorstel van de procureur des Konings;

2° zich gedurende de gehele bemiddeling te verzekeren van de uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke instemming van de

3° de prévenir le Procureur du Roi dès qu'il s'avère que la médiation n'est pas ou plus possible, sans délai et au plus tard dans le délai d'un mois. Dans ce cas, le service adresse un rapport succinct au Procureur du Roi qui comprend l'une des mentions suivantes:

- soit que la médiation ne sera pas entamée parce que:
 - a. une des personnes concernées n'a pu être jointe;
 - b. une des personnes concernées ne souhaite pas qu'elle soit entamée;
 - c. les personnes concernées ont déjà conclu un accord ou que la victime ne formule plus d'exigence;
 - d. n'est plus remplie une des trois conditions légales pour une médiation, visées à l'article 45quater, §1er, deuxième alinéa, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

- soit que la médiation n'a donné aucun résultat. Dans ce cas, le rapport mentionne:
 - a. le nom des personnes concernées qui ont été contactées, avec l'information qu'entre eux aucun accord n'a été trouvé;
 - b. toute autre information dont la communication est signée pour accord par toutes les

personen die eraan deelnemen;

3° de procureur des Konings in te lichten zodra blijkt dat bemiddeling niet of niet langer mogelijk is, onmiddellijk en uiterlijk binnen de termijn van een maand. In dit geval richt de Dienst een bondig verslag tot de procureur des Konings, dat één van de hiernavolgende vermeldingen bevat:

- hetzij dat de bemiddeling geen aanvang genomen heeft omdat:
 - a. één van de betrokken personen niet werd bereikt;
 - b. één van de betrokken personen niet wil dat zij een aanvang neemt;
 - c. de betrokken personen reeds een akkoord gesloten hebben of het slachtoffer geen eisen meer formuleert;
 - d. één van de drie wettelijke voorwaarden voor een bemiddeling, vermeld in artikel 45quater, §1, tweede lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, niet meer is vervuld.

- hetzij dat de bemiddeling geen resultaat opgeleverd heeft. In dit geval vermeldt het verslag:
 - a. de naam van de betrokken personen die gecontacteerd werden, met de informatie dat tussen hen geen overeenkomst werd bereikt;
 - b. elke andere informatie waarvan de mededeling ervan voor akkoord getekend

personnes concernées. Les informations pouvant porter préjudice à la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié d'infraction ou à la victime ne sont pas reprises. 4° d'adresser, dans les deux mois de leur désignation par le Procureur du Roi, à celui-ci un rapport succinct relatif à l'état de l'avancement de la médiation, qui précise que la médiation a été entamée, mais n'a pas encore abouti. Les informations pouvant porter préjudice à la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié infraction ou à la victime ne sont pas reprises. 5° transmettre, si la médiation aboutit, l'accord signé par les personnes concernées, au procureur du Roi en vue d'être approuvé par ce dernier. 6° rédiger un rapport sur l'exécution de l'accord et adresser celui-ci au procureur du Roi. Le rapport est discuté avec les personnes qui exercent l'autorité parentale à l'égard la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié infraction et avec les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait. Ainsi, ils sont invités à formuler leurs observations qui sont jointes au rapport.	werd door alle betrokken partijen. De informatie die schade kan berokkenen aan de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd of aan het slachtoffer wordt niet opgenomen. 4° binnen de twee maanden na hun aanwijzing door de procureur des Konings, een bondig verslag tot deze richten over de voortgang van de bemiddeling, dat verduidelijkt dat de bemiddeling een aanvang genomen heeft, maar nog niet afgerond is. De informatie die schade kan berokkenen aan de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd of aan het slachtoffer wordt niet opgenomen. 5° indien de bemiddeling afgerond wordt, het akkoord dat is ondertekend door de betrokken personen, over te maken aan de procureur des Konings opdat deze het zou goedkeuren. 6° een verslag op te stellen over de uitvoering van het akkoord en dit te richten aan de procureur des Konings. Het verslag wordt besproken met de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen ten aanzien van de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd en met de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben. Aldus worden ze ertoe uitgenodigd om hun bedenkingen te formuleren, die bij het verslag worden gevoegd.
--	--

Article 5

§1. Dans le cadre de la médiation proposée par le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse, les services de médiation ont pour missions:

1° de prendre contact avec les personnes concernées si celles-ci n'ont fait aucune démarche envers le service concerné dans les huit jours ouvrables de la réception de la copie de la proposition du juge de la jeunesse ou du tribunal de la jeunesse;

2° de s'assurer, tout au long de la médiation de l'adhésion expresse et sans réserve des personnes qui y participent;

3° de prévenir le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse dès qu'il s'avère que la médiation n'est pas ou plus possible, sans délai et au plus tard dans le délai d'un mois. Dans ce cas, le service adresse un rapport succinct au juge de la jeunesse ou au tribunal de la jeunesse qui comprend l'une des mentions suivantes:

- soit que la médiation ne sera pas entamée parce que :
 - a. une des personnes concernées n'a pu être jointe;
 - b. une des personnes concernées ne souhaite pas qu'elle soit entamée;
 - c. les personnes concernées ont déjà conclu un accord ou que la victime ne formule plus d'exigence;
 - d. n'est plus remplie une des trois conditions légales pour une médiation, visées à l'article 37bis, §1er, première alinéa, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié

Artikel 5

§1. In het kader van de bemiddeling voorgesteld door de jeugdrechter of door de jeugdrechtbank hebben de bemiddelingsdiensten als taak:

1° contact op te nemen met de betrokken personen indien deze zelf nog geen enkel initiatief genomen hebben naar de betrokken dienst toe binnen de acht dagen na de ontvangst van het afschrift van het voorstel van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank;

2° zich gedurende de gehele bemiddeling te verzekeren van de uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke instemming van de personen die eraan deelnemen;

3° de jeugdrechter of de jeugdrechtbank in te lichten zodra blijkt dat bemiddeling niet of niet langer mogelijk is, onmiddellijk en uiterlijk binnen de termijn van een maand. In dat geval richt de dienst een bondig verslag tot de jeugdrechter of de jeugdrechtbank, dat één van de hiernavolgende vermeldingen bevat:

- hetzij dat de bemiddeling geen aanvang zal nemen omdat:
 - a. één van de betrokken personen niet werd bereikt;
 - b. één van de betrokken personen niet wil dat zij een aanvang neemt;
 - c. de betrokken personen reeds een akkoord gesloten hebben of het slachtoffer geen eisen meer formuleert;
 - d. één van de drie wettelijke voorwaarden voor een bemiddeling, vermeld in artikel 37bis, §1, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten

infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait. - soit que la médiation n'a donné aucun résultat. Dans ce cas, le rapport mentionne: a. le nom des personnes concernées qui ont été contactées, avec l'information qu'entre eux aucun accord n'a été trouvé; b. toute autre information dont la communication est signée pour accord par toutes les personnes concernées. Les informations pouvant porter préjudice à la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié d'infraction ne sont pas reprises. 4° transmettre l'accord signé par les personnes concernées, au juge de la jeunesse ou au tribunal de la jeunesse en vue d'être homologué par celui-ci. 5° rédiger un rapport succinct sur l'exécution de l'accord et son résultat, et adresser celui-ci au juge de la jeunesse ou au tribunal de la jeunesse. Le rapport est discuté avec les personnes qui exercent l'autorité parentale à l'égard la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié infraction et avec les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait. Ainsi, ils sont invités à formuler leurs observations qui sont jointes au rapport.	laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, niet meer vervuld is. - hetzij dat de bemiddeling geen resultaat opgeleverd heeft. In dit geval vermeldt het verslag: a. de naam van de betrokken personen die gecontacteerd werden, met de informatie dat tussen hen geen overeenkomst werd bereikt; b. elke andere informatie waarvan de mededeling ervan voor akkoord getekend werd door alle betrokken partijen. De informatie die schade kan berokkenen aan de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd wordt niet opgenomen. 4° het door de betrokken partijen ondertekende akkoord richten aan de jeugdrechter of de jeugdrechtbank, opdat deze het zou homologeren. 5° een bondig verslag opstellen over de uitvoering van het akkoord en het resultaat ervan, en dit verslag richten aan de jeugdrechter of de jeugdrechtbank, opdat deze het zou homologeren. Het verslag wordt besproken met de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen ten aanzien van de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd en met de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben. Aldus worden ze ertoe uitgenodigd om hun bedenkingen te formuleren, die bij het verslag worden gevoegd.
--	---

§2. Dans le cadre de la concertation restauratrice en groupe proposée par le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse, les services de concertation restauratrice en groupe ont pour missions:

1° de prendre contact avec les personnes concernées si celles-ci n'ont fait aucune démarche envers le service concerné dans les huit jours ouvrables de la réception de la copie de la décision du juge de la jeunesse ou du tribunal de la jeunesse;

2° de s'assurer, tout au long de la concertation restauratrice en groupe de l'adhésion expresse et sans réserve des personnes qui y participent;

3° de prévenir le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse dès qu'il s'avère que la concertation restauratrice en groupe n'est pas ou plus possible. Dans ce cas, le service adresse un rapport succinct au juge de la jeunesse ou au tribunal de la jeunesse qui comprend l'une des mentions suivantes:

- soit que la concertation restauratrice en groupe ne sera pas entamée parce que :
 - a. une des personnes concernées n'a pu être jointe;
 - b. une des personnes concernées ne souhaite pas qu'elle soit entamée;
 - c. les personnes concernées ont déjà conclu un accord ou que la victime ne formule plus d'exigence;
 - d. n'est plus remplie une des trois conditions légales pour une concertation restauratrice en groupe, visées à l'article 37bis, §1er, première alinéa, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs

§2. In het kader van het herstelgericht groepsoverleg voorgesteld door de jeugdrechter of door de jeugdbank hebben de diensten voor herstelgericht groepsoverleg als taak:

1° contact op te nemen met de betrokken personen indien deze zelf nog geen enkel initiatief genomen hebben naar de betrokken dienst toe binnen de acht dagen na de ontvangst van het afschrift van de beslissing van de jeugdrechter of de jeugdbank;

2° zich gedurende het gehele herstelgericht groepsoverleg te verzekeren van de uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke instemming van de personen die eraan deelnemen;

3° de jeugdrechter of de jeugdbank in te lichten zodra blijkt dat herstelgericht groepsoverleg niet of niet langer mogelijk is. In dat geval richt de dienst een bondig verslag tot de jeugdrechter of de jeugdbank, dat één van de hiernavolgende vermeldingen bevat:

- hetzij het herstelgericht groepsoverleg geen aanvang zal nemen omdat:
 - a. één van de betrokken personen niet werd bereikt;
 - b. één van de betrokken personen niet wil dat zij een aanvang neemt;
 - c. de betrokken personen reeds een akkoord gesloten hebben of het slachtoffer geen eisen meer formuleert;
 - d. één van de drie wettelijke voorwaarden voor een herstelgericht groepsoverleg, vermeld in artikel 37bis, §1, eerste lid, van de wet

ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

- soit que la concertation restauratrice en groupe n'a donné aucun résultat. Dans ce cas, le rapport mentionne:

- a. le nom des personnes concernées qui ont été contactées, avec l'information qu'entre eux aucun accord n'a été trouvé;
- b. toute autre information dont la communication est signée pour accord par toutes les personnes concernées.

Les informations pouvant porter préjudice à la personne soupçonnée d'avoir commis un fait qualifié d'infraction ne sont pas reprises.

4° si la concertation restauratrice en groupe aboutit, transmettre l'accord signé par les personnes concernées, au juge de la jeunesse ou au tribunal de la jeunesse en vue d'être homologué par celui-ci. Une déclaration d'intention de la personne qui est soupçonnée avoir commis un fait qualifié infraction est également insérée. Elle y explique les démarches concrètes qu'elle entreprendra en vue de restaurer les dommages relationnels et matériels et les dommages subis par la communauté et d'empêcher d'autres faits dans le futur. La déclaration d'intention est signée pour accord par toutes les personnes concernées.

van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, niet meer is vervuld.

- hetzij het herstelgericht groepsoverleg geen resultaat opgeleverd heeft. In dit geval vermeldt het verslag:

- a. de naam van de betrokken personen die gecontacteerd werden, met de informatie dat tussen hen geen overeenkomst werd bereikt;
- b. elke andere informatie waarvan de mededeling ervan voor akkoord getekend werd door alle betrokken partijen.

De informatie die schade kan berokkenen aan de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd wordt niet opgenomen.

4° indien het herstelgericht groepsoverleg afgerond wordt, het akkoord dat is ondertekend door de betrokken personen, over te maken aan de jeugdrechter of de jeugdrechtbank opdat het door deze zou worden gehomologeerd. Een intentieverklaring van de persoon die ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit gepleegd te hebben wordt ook toegevoegd. Hierin verklaart deze welke concrete stappen hij zal ondernemen om de relationele en materiële schade en de schade aan de gemeenschap te herstellen en om verdere feiten in de toekomst te voorkomen. De intentieverklaring wordt voor akkoord ondertekend door alle

5° rédiger un rapport succinct sur l'exécution de l'accord et son résultat et adresser celui-ci au juge de la jeunesse ou au tribunal de la jeunesse.

Le rapport est discuté avec les parents. Ainsi, ils sont invités à formuler leurs observations qui sont jointes au rapport.

Article 6

Le juge de la jeunesse, le tribunal de la jeunesse ou le parquet, selon le cas:

1° transmet, aux services de médiation et de concertation restauratrice en groupe, l'identité des personnes concernées et la copie de la proposition écrite d'entamer une procédure de médiation ou de concertation restauratrice de groupe ;

2° n'intervient pas dans le fonctionnement des services de médiation et de concertation restauratrice en groupe et respecte leur indépendance;

3° n'utilise, en cas d'échec de la médiation ou de la concertation restauratrice en groupe, ni la reconnaissance de la matérialité des faits par le jeune ni le déroulement ou le résultat de la médiation ou de la concertation restauratrice en groupe, au préjudice du jeune.

Article 7

Le Ministre de la Justice s'engage à :

betrokken partijen.

5° een bondig verslag op te stellen over de uitvoering van het akkoord en het resultaat ervan en dit te richten aan de jeugdrechter of de jeugdrechtbank.

Het verslag wordt samen met de ouders besproken. Aldus worden ze ertoe uitgenodigd om hun bedenkingen te formuleren, die bij het verslag worden gevoegd.

Artikel 6

De jeugdrechter, de jeugdrechtbank of het parket, naargelang het geval:

1° maakt aan de bemiddelingsdiensten en de diensten voor herstelgericht groepsoverleg, de identiteit over van de betrokken personen evenals een kopie van het geschreven voorstel om een procedure van bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg aan te vatten;

2° komt niet tussen in het functioneren van de bemiddelingsdiensten en de diensten voor herstelgericht groepsoverleg en respecteert hun onafhankelijkheid;

3° gebruikt, ingeval van mislukking van de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg, noch de erkenning van de werkelijkheid van het misdrijf door de jongere, noch het verloop of het resultaat van de bemiddeling of van het herstelgericht groepsoverleg ten nadele van de jongere.

Artikel 7

De Minister van Justitie verbindt zich ertoe:

1° cofinancer la médiation proposée par le procureur du Roi et mise en œuvre par les services de médiation à concurrence d'un montant indexé annuel de:

- 3.000.000 euros pour la Communauté flamande;
- 2.000.000 euros pour la Communauté française;
- 25.000 euros pour la Communauté germanophone;

Pour l'année 2007, le financement fédéral sera proportionnel au nombre de mois durant lesquels le présent accord est d'application en 2007.

Les services de médiation tendent vers au moins 45 dossiers entamés par an par ETP.

Les montants mentionnés dans le présent accord de coopération sont indexés annuellement au 1er janvier sur base de l'évolution de l'indice santé de l'année écoulé selon la formule suivante :

$$(\text{montant de base} \times \text{nouvel indice}) / \text{indice de base}$$

L'indice de base est celui en vigueur en décembre 2006.

Le nouvel indice est celui qui sera en vigueur successivement au 1er janvier de chaque année.

2° verser au plus tard le 1er mars de chaque année aux Communautés, le montant indexé visé au point 1°. Toutefois, le versement pour l'année 2007 sera effectué pour la Communauté française et la Communauté germanophone dans les 2 mois de l'entrée en vigueur du présent accord. Le versement à la Communauté flamande sera divisé en un premier versement de deux tiers du montant dans les 2 mois de l'entrée en vigueur du présent accord, et

1° de bemiddeling voorgesteld door de procureur des Konings en uitgevoerd door de bemiddelingsdiensten te cofinancieren, tot een jaarlijks geïndexeerd bedrag van:

- 3.000.000 euro voor de Vlaamse Gemeenschap;
- 2.000.000 euro voor de Franse Gemeenschap
- 25.000 euro voor de Duitstalige Gemeenschap;

Voor het jaar 2007 zal de federale financiering proportioneel zijn ten aanzien van het aantal maanden dat dit samenwerkingsakkoord in 2007 van toepassing is.

De bemiddelingsdiensten streven naar minstens 45 opgestarte dossiers per jaar per VTE.

De in dit samenwerkingsakkoord vermelde bedragen worden jaarlijks geïndexeerd op 1 januari op basis van de evolutie van de gezondheidsindex van het voorbije jaar volgens de volgende formule:

$$(\text{basisbedrag} \times \text{nieuwe index}) / \text{basisindex}$$

De basisindex is deze die van kracht is in december 2006.

De nieuwe index is deze die telkens per 1 januari van de volgende jaren van kracht zal zijn.

2° het geïndexeerde bedrag beoogd onder 1° op uiterlijk 1 maart van ieder jaar uit te keren aan de Gemeenschappen. De betaling voor het jaar 2007 zal evenwel voor de Franse en de Duitstalige Gemeenschap geschieden binnen de 2 maanden na inwerkingtreding van dit akkoord. De betaling aan de Vlaamse gemeenschap wordt opgesplitst in een eerste betaling van 2/3 van het bedrag binnen de 2 maanden na inwerkingtreding van dit

un versement du dernier tiers avant la fin de l'année 2007.

3° mettre à la disposition de l'ensemble des parquets 27 criminologues qui auront entre autres pour mission de proposer aux personnes concernées une médiation qui sera organisée par le service de médiation.

Article 8

Le présent accord est conclu pour une période de trois ans à partir de son entrée en vigueur.

Au terme de cette période, le présent accord est tacitement renouvelé annuellement sauf s'il est dénoncé par l'une des parties dans un délai minimal de neuf mois avant expiration de chaque période en cours, par lettre recommandée aux autres parties. Au cas où l'accord est résilié par une partie ou que l'accord est résilié envers une des parties, celui-ci continue à produire ses effets uniquement entre les autres parties de l'accord.

Article 9

Une évaluation du présent accord de coopération par les Parties aura lieu au plus tard deux ans après son entrée en vigueur.

Article 10

Les ministres compétents de chaque Partie sont habilités à trancher conjointement les litiges découlant de l'application du présent accord.

akkoord, en de betaling van het overige derde vóór het eind van het jaar 2007.

3° 27 criminologen ter beschikking te stellen van het geheel van de parketten, die onder andere tot taak zullen hebben om de betrokken personen een bemiddeling voor te stellen die georganiseerd zal worden door de bemiddelingsdienst.

Artikel 8

Dit samenwerkingsakkoord wordt gesloten voor een termijn van drie jaar vanaf de inwerkingtreding ervan.

Na afloop van deze termijn, wordt dit samenwerkingsakkoord telkens jaarlijks stilzwijgend verlengd indien het niet schriftelijk bij aangetekend schrijven aan de andere partijen wordt opgezegd uiterlijk negen maanden voor het eind van elke lopende periode. In het geval dat het akkoord opgezegd wordt door een partij of dat het akkoord opgezegd wordt ten opzichte van een van de partijen, blijft het zijn gevolgen hebben tussen de andere partijen van het akkoord.

Artikel 9

Een evaluatie van dit samenwerkingsakkoord door de Partijen zal plaatshebben uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding ervan.

Artikel 10

De bevoegde ministers van elke partij zijn gerechtigd om samen de betwistingen te beslechten die uit de toepassing van dit akkoord voortvloeien.

Article 11

Le présent accord de coopération est publié intégralement au Moniteur belge dans les trois langues nationales.

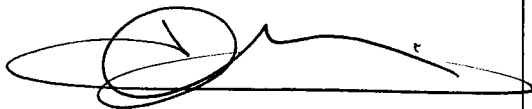
Le présent accord de coopération produit ses effets le même jour que les articles 37bis à 37quinquies, 45quater et 52quinquies de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, modifiée par les lois du 15 mai 2006 et 13 juin 2006.

Fait à Bruxelles, le ^{13 décembre 2006}..., en 5 exemplaires originaux en français et en néerlandais.

Une traduction en allemand du présent accord est réalisée.

Pour l'Etat fédéral:

La Ministre de la Justice,

Laurette ONKELINX

Pour la Communauté flamande:

Le Ministre-Président,

Yves LETERME

Artikel 11

Dit samenwerkingsakkoord wordt volledig in de drie nationale talen in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

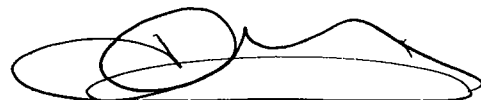
Dit samenwerkingsakkoord wordt van kracht op dezelfde dag als de artikelen 37bis tot 37quinquies, 45quater en 52quinquies van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, gewijzigd door de wetten van 15 mei 2006 en 13 juni 2006.

Gedaan te Brussel op... ^{13 december 2006} in 5 originele exemplaren in de Nederlandse en de Franse taal.

Er wordt een vertaling naar het Duits van dit akkoord opgesteld.

Voor de Federale Staat:

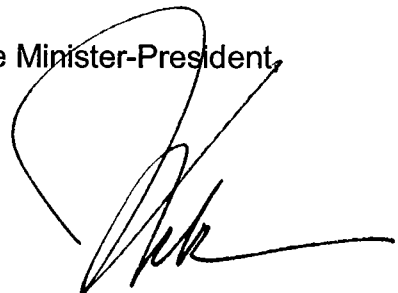
De Minister van Justitie,

Laurette ONKELINX

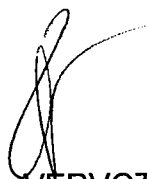
Voor de Vlaamse Gemeenschap:

De Minister-President,

Yves LETERME

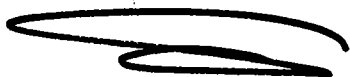
La Ministre Flamande du Bien-être, de la
Santé Publique et de la Famille,

Inge VERVOTTE

Pour la Communauté française:

La Ministre-Présidente,

Marie ARENA

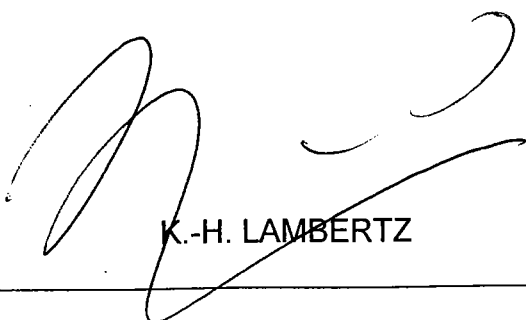
La Ministre de l'Enfance, de l'Aide à la
Jeunesse et de la Santé,

Catherine FONCK

Pour la Communauté germanophone:

Le Ministre-Président,

K.-H. LAMBERTZ

De Vlaamse Minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

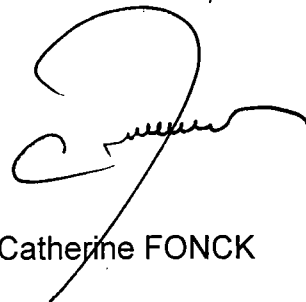
Voor de Franse Gemeenschap:

De Minister-President,

Marie ARENA

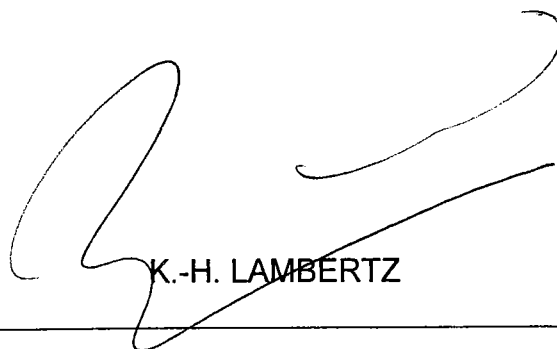
De Minister van Kinderwelzijn,
Hulpverlening aan de Jeugd en
Gezondheid,

Catherine FONCK

Voor de Duitstalige Gemeenschap:

De Minister-President,

K.-H. LAMBERTZ

**Le Vice-Ministre-Président, Ministre de la
Formation et de L'Emploi, des Affaires
sociales et du Tourisme,**

B. GENTGES

**Pour la Commission communautaire
commune:**

**Le Président du Collège réuni de la
Commission communautaire commune,**

Charles PICQUE

**Le Membre du Collège réuni compétent
pour la Politique d'Aide aux Personnes et
la Fonction Publique,**

Pascal SMET

**De Vice-Minister-president, Minister van
Vorming, en Tewerkstelling, Sociale
Zaken en Toerisme,**

B. GENTGES

**Voor de Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie:**

**De Voorzitter van het Verenigd College
van de Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie,**

Charles PICQUE

**Het Lid van het Verenigd College dat
bevoegd is voor het Beleid inzake
Bijstand aan Personen en het Openbaar
Ambt,**

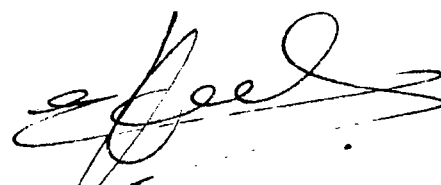
Pascal SMET

Le Membre du Collège réuni compétent
pour la Politique d'Aide aux Personnes,
les Finances, le Budget et les Relations
extérieurs,

Evelyn HUYTEBROECK

Het Lid van het Verenigd College dat
bevoegd is voor het Beleid inzake
Bijstand aan Personen, Financiën,
Begroting en Buitenlandse Betrekkingen,

Evelyn HUYTEBROECK